

A földművelésügyi miniszter 84/2016. (XII. 16.) FM rendelete egyes levegőminőségi tárgyú rendeletek módosításáról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (8) bekezdés g) pontjában és a (8a) bekezdés a) pontjában,

az 1. alcím tekintetében a 110. § (15) bekezdés a) pontjában

foglalt felhatalmazás alapján,

a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 65. § 8. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az 1. és a 3. alcím tekintetében a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 3. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró emberi erőforrások miniszterével egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. A levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. (I. 14.) VM rendelet módosítása

1. § A levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. (I. 14.) VM rendelet (a továbbiakban: R1.)

- a) 1. melléklete az 1. melléklet,
 - b) 3. melléklete a 2. melléklet,
 - c) 6. melléklete a 3. melléklet
- szerint módosul.

2. A levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló 6/2011. (I. 14.) VM rendelet módosítása

2. § A levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló 6/2011. (I. 14.) VM rendelet (a továbbiakban: R2.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) E rendelet hatálya kiterjed

- a) a levegőterheltségi szint, a helyhez kötött légszennyező pontforrás, a diffúz forrás és a bűz kibocsátó forrás ellenőrzésére, értékelésére és
- b) a levegőterhelés és levegőterheltségi szint mérését végző, valamint a helyhez kötött légszennyező pontforrást üzemeltető természetes és jogi személyekre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre (a továbbiakban: üzemeltető).

(2) Az e rendeletben foglaltakat akkor kell alkalmazni, ha

- a) a hulladék égetés műszaki követelményeiről és a hulladékégetés technológiai kibocsátási határértékeiről szóló miniszteri rendelet;
- b) az 50 MW_{th} és annál nagyobb teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyezőanyag kibocsátási határértékeiről szóló miniszteri rendelet;
- c) a 140 kW_{th} és az ennél nagyobb, de 50 MW_{th}-nál kisebb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések légszennyezőanyagainak technológiai kibocsátási határértékeiről szóló miniszteri rendelet;
- d) az egyes tevékenységek illékony szerves vegyület kibocsátásának korlátozásáról szóló miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik.”

3. § Az R2. 2. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(E rendelet alkalmazásában)

„h) *harmonizált szabvány*: a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikk 9. pontja szerinti harmonizált szabvány;”

4. § Az R2. 6. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A mérőeszközök ellenőrző kalibrálását évente el kell végezni. A mérőeszközök, mérőrendszerek üzembe helyezése, átalakítása vagy javítása után minden esetben ellenőrző kalibrálást kell végezni. Az ellenőrző kalibrálás a helyszínen is elvégezhető. A beépített folyamatos kibocsátásmérő rendszerek esetében legalább évente egy

alkalommal az adott komponensre használt mérési módszer követelményeire akkreditált mérőszervezettel összehasonlító kibocsátásmérést kell végezni.”

- 5. §** Az R2. 12. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a 12. § a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Ha a környezetvédelmi hatóság a légszennyezőt a légszennyezés csökkentésére, megszüntetésére, illetve az ezzel járó intézkedésekre kötelezi, a kibocsátás ellenőrzését a (3a) bekezdésben foglalt figyelembe vétele mellett az üzemeltető az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti mérés esetén mérőszervezetével elvégzi vagy azzal mérőszervezetet bízhat meg. Az (1) bekezdés c) pontja esetén az ellenőrzést csak a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízgazdálkodási és tájvédelmi szakértői tevékenységről szóló 297/2009. (XII. 21.) Korm. rendelet alapján a levegőtisztaság-védelem részszakterületen szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő (a továbbiakban: levegőtisztaság-védelmi szakértő) végezheti.
(3a) Amennyiben a (3) bekezdés szerinti kötelezésre azért került sor, mert a környezetvédelmi hatóság az ellenőrző mérés során határérték túllépést tapasztalt, a légszennyezés megszűnésének igazolására szolgáló mérések ellenőrzés végrehajtásának idejét a környezetvédelmi hatóság részére a mérés előtt legalább 8 nappal be kell jelenteni.”
- 6. §** Az R2. 13. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Folyamatos méréssel kell végezni a kibocsátás ellenőrzését azoknál a légszennyező tevékenységeknél és azokra a légszennyező anyagokra, amelyeket a 13. melléklet meghatároz.”
- 7. §** Az R2. 14. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A hordozógázban mérni kell a légszennyező anyagok, oxigénelvonással járó technológiák esetén az oxigén koncentrációját, valamint a hordozógáz térfogatáramát és hőmérsékletét.”
- 8. §** Az R2. 15. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) Időszakos méréssel kell végezni a szennyezőanyagok kibocsátásának ellenőrzését:
a) a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. (I. 14.) VM rendelet 6. melléklet 2.1.1. pont 5. és 7. sorában, 9. sorában a cianidokra vonatkozóan és a 6. melléklet 2.5.1. pontjában szereplő anyagokat kibocsátó pontforrásnál évente,
b) a 14. mellékletben meghatározott légszennyező tevékenységek esetében az ott meghatározott gyakorisággal.
(2) A környezetvédelmi hatóság egy telephelyen több egyforma vagy hasonló műszaki, üzemelési paraméterekkel működő berendezés esetén, az (1) bekezdésben foglaltak alól kérelemre felmentést adhat, amennyiben a kérelmező igazolja, hogy a műszaki és üzemeltetési feltételek hasonlósága miatt egy berendezés mérésével a többi berendezés légszennyező anyag kibocsátása is meghatározható.”
- 9. §** Az R2. 18. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:
(A létesítmény üzemeltetője köteles a környezetvédelmi hatóság által meghatározott légszennyező forrásokról és az ezekhez tartozó technológiai berendezések üzemviteléről folyamatosan üzemnaplót vezetni, amelyben fel kell tüntetni:)
„g) a légszennyezőforrás üzemeltetési engedélyében előírt kibocsátási határértékeknek, valamint üzemeltetési paramétereknek való megfelelést.”
- 10. §** Az R2. 19. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az üzemeltetőnek az időszakos mérésekről készült vizsgálati jegyzőkönyvet a működési vagy egységes környezethasználati engedélyben a hatóság által előírt határidőig a környezetvédelmi hatósághoz be kell nyújtani.”
- 11. §** Az R2. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A légszennyezés és levegő terheltségi szint mérésére alkalmazott, folyamatos mérésre alkalmas gázelemző és pormérő készülékeknek rendelkezniük kell típusjávahagyási igazolással a szabványok vagy azzal egyenértékű módszerek szerinti megfelelés igazolására.”

- 12. §** Az R2. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„24. § Ez a rendelet
a) a levegőben található arzénről, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
b) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, és c) a környezeti levegő minőségének vizsgálata keretében alkalmazott referencia-módszereket, adathitelesítést és mintavételi pontok elhelyezkedését meghatározó szabályok tekintetében a 2004/107/EK és a 2008/50/EK irányelv egyes mellékleteinek módosításáról szóló 2015/1480 EU Bizottsági irányelvnek való megfelelést szolgálja.”
- 13. §** Az R2. 7. melléklete helyébe a 6. melléklet lép.
- 14. §** Az R2. 13. melléklete helyébe a 9. melléklet lép.
- 15. §** Az R2.
a) 2. melléklete a 4. melléklet,
b) 3. melléklete az 5. melléklet,
c) 8. melléklete a 7. melléklet,
d) 11. melléklete a 8. melléklet,
e) 14. melléklete a 10. melléklet,
f) 15. melléklete a 11. melléklet,
g) 16. melléklete a 12. melléklet szerint módosul.
- 16. §** Az R2.
a) 3. § (1) bekezdésében a „környezetvédelmi hatóságnak kijelölni” szövegrész helyébe a „levegő védelméről szóló kormányrendeletben foglaltaknak megfelelő eljárás szerint meghatározni”,
b) 4. § (5) bekezdésében a „időszakos mintavétellel” szövegrész helyébe a „indikatív mintavétellel”,
c) 18. § (1) bekezdésében a „környezetvédelmi hatóság által meghatározott” szövegrész helyébe a „környezetvédelmi hatóság által az engedélyben meghatározott” szöveg lép.
- 17. §** Hatályát veszti az R2. 11. alcíme.

3. Az egyes tevékenységek illékony szerves vegyület kibocsátásának korlátozásáról szóló 26/2014. (III. 25.) VM rendelet módosítása

- 18. §** Az egyes tevékenységek illékony szerves vegyület kibocsátásának korlátozásáról szóló 26/2014. (III. 25.) VM rendelet (a továbbiakban: R3.) 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő 8/A. §-sal egészül ki:
„8. § (1) A rendelet hatálya alá tartozó tevékenységekhez kapcsolódó légszennyező pontforrások vizsgálatára, ellenőrzésére és értékelésére, a kibocsátás ellenőrzését végző szervezetekre, valamint a légszennyező pontforrás üzemeltetőjére a levegőterhelés mérését és a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló 6/2011. (I. 14.) VM rendeletet [a továbbiakban: 6/2011. (I. 14.) VM rendelet] az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
(2) A 6/2011. (I. 14.) VM rendelet 13. § (1) és 15. § (1) bekezdésétől eltérően a VOC véggáz kibocsátást azoknál a pontforrásoknál, amelyeknél a szénben (C) kifejezett, összes VOC véggáz kibocsátás:
a) meghaladja a 10 kg/h átlagos értéket, folyamatos, automatikus mérőberendezéssel,
b) eléri az 1 kg/h, de nem haladja meg a 10 kg/h átlagos értéket évente egyszer időszakos méréssel kell vizsgálni.
(3) A (2) bekezdéstől eltérő esetekben a kibocsátás ellenőrzésének gyakoriságát a környezetvédelmi hatóság a 6/2011. (I. 14.) VM rendelet 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján állapítja meg.

(4) A 6/2011. (I. 14.) VM rendelet 15. melléklet 1.1.1. és 1.1.2. alpontjaitól eltérően időszakos mérés végzése esetén a mintavételt végző szervezet a mintavételi időt úgy választja meg, hogy annak értékelhető időtartama:

a) a 2. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat 6. pontja szerinti tevékenységnél:

aa) folyamatos üzemű mérőműszerrel történő mérés esetén legalább 45 perc,

ab) szakaszos mérés esetén legalább háromszor 15 perc,

b) az a) ponttól eltérő tevékenységeknél

ba) folyamatos üzemű mérőműszerrel történő mérés esetén legalább három óra,

bb) szakaszos mérése esetén legalább háromszor egy óra legyen.

(5) A (4) bekezdés szerinti értékelhető időtartam alatt azt az üzemállapotot kell érteni, amely nem tartalmazza az indítási, a leállítási műveleteket és a karbantartásokat.

(6) A 6/2011. (I. 14.) VM rendelet 16. melléklet 1. pontjától eltérően a folyamatos mérés eredményeiből légszennyező anyagoként óras középértéket, az óras középértékekből pedig naponta 24 órás átlagot kell képezni. A 24 órás átlag kiszámításánál nem kell figyelembe venni az indítási és leállítási műveletek, valamint a karbantartások alatt mérhető légszennyező anyag kibocsátást.

(7) A 6/2011. (I. 14.) VM rendelet 16. melléklet 2.1. alpontjától eltérően időszakos mérés végzése esetén a folyamatosan mért és regisztrált gázkomponenseknél a mérés értékelhető időtartamát:

a) a 2. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat 6. pontja szerinti tevékenység esetében 15 perces,

b) az a) ponttól eltérő tevékenységeknél óras

szakaszokra kell felosztani és valamennyi, de legalább három szakasz mérési eredményeiből átlagértékeket képezni.

8/A. § (1) Folyamatos mérés esetén – a 2. melléklet egyéb rendelkezéseit is figyelembe véve – a kibocsátási határértéket betartja a légszennyező, ha a 24 órás átlagok egyike sem mutat túllépést, és az óras átlagok egyike sem mutat 1,5-szeresnél nagyobb túllépést.

(2) Időszakos mérések esetén a kibocsátási határértéket betartja a légszennyező, ha valamennyi méréssorozatban az egyes méréssorozatokra számított átlag vagy folyamatosan vizsgált komponensek esetén a 8. § (7) bekezdés szerint számított átlag határérték alatt van, és

a) 2. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat 6. pontja szerinti tevékenységnél egyetlen 15 perces átlagérték,

b) az a) ponttól eltérő tevékenységeknél egyetlen egy óras átlagérték sem mutat 1,5-szeresnél nagyobb túllépést.”

4. Záró rendelkezések

19. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

20. § Ez a rendelet

a) a levegőben található arzénről, kadmiumról, higanyról, nikkellről és policiklusos aromás szénhidrogénekéről szóló 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

b) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

c) a környezeti levegő minőségének vizsgálata keretében alkalmazott referencia-módszereket, adathitelesítést és mintavételi pontok elhelyezkedését meghatározó szabályok tekintetében a 2004/107/EK és a 2008/50/EK irányelv egyes mellékleteinek módosításáról szóló, (EU) 2015/1480 Bizottsági irányelvnek,

d) 3 alcíme az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) című, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
földművelésügyi miniszter

1. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R1. 1. mellékletének 1.1.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a melléklet a következő 1.1.1.1. alponttal egészül ki:
„1.1.1. A határértékek, célértékek, hosszú távú célkitűzések az 1.1.1.1. alpontban foglaltak kivételével 293 K hőmérsékletű és 101,3 kPa nyomású levegőre vonatkoznak.
1.1.1.1. A szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}) és a szálló porban lévő szennyezőanyagok határértékei, célértékei a mérés időpontja szerinti környezeti feltételekre vonatkoznak.”

2. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R1. 3. mellékletének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a melléklet a következő 1.1. alponttal egészül ki:
„1. A tájékoztatási és riasztási küszöbértékek az 1.1. alpontban foglaltak kivételével 293 K hőmérsékletű és 101,3 kPa nyomású levegőre vonatkoznak.
1.1. A szálló por tájékoztatási és riasztási küszöbértékei a mérés időpontja szerinti környezeti feltételekre vonatkoznak.”

3. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R1. 6. mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„2. Tömegárammal szabályozott technológiai kibocsátási határértékek esetében, ha a légszennyező anyag kibocsátása a tömegáram alsó határa (küszöbértéke) alá esik, a kibocsátási határérték a tömegáram alsó határához hozzárendelt, mg/m³-ben megadott légszennyező anyag koncentráció, amelyet a küszöbérték alatt nem kell alkalmazni. Tömegáram küszöbérték alatti kibocsátással működő technológiák esetén levegőtisztaság-védelmi alapbejelentést (LAL) minden esetben tenni kell és az üzemeltetőnek a levegő védelméről szóló kormányrendelet szerinti éves levegőtisztaság-védelmi jelentés (LM) borítólapján évente nyilatkoznia kell, hogy a tevékenység a megelőző évben tömegáram küszöbérték alatti kibocsátással működött. Azokról a tömegáram küszöbérték alatti kibocsátással működő technológiákról, amelyeknél az engedélyezésnél figyelembe vett kibocsátási koncentráció meghaladja az e jogszabályban a tömegáram küszöb feletti tevékenységekre vonatkozó kibocsátási határértéket a levegő védelméről szóló kormányrendelet szerinti teljes adattartalmú éves levegőtisztaság-védelmi jelentést (LM) kell benyújtani. Amennyiben a légszennyező anyag kibocsátása eléri vagy meghaladja a küszöbértéket, a légszennyezés éves mértékét (éves levegőtisztaság-védelmi jelentést) is be kell jelenteni. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a légszennyezőanyag koncentrációra meghatározott kibocsátási határértékek 273 K hőmérsékletű és 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.”

4. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R2. 2. melléklet 3. és 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. A mintavételi pontok kisléptékű helyzete
3.1. A következőket kell alkalmazni:
3.1.1. a mintavételi szonda bemeneti nyílása körüli légáramlásnak zavartalannak kell lennie (legalább 270°-os szögben, illetve épület vonalában lévő mintavételi pont esetén legalább 180° legyen szabad) úgy, hogy a légáramlást a mintavevő készülék közelében semmilyen tényező ne akadályozza (általában az épületektől,

erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól néhány méterre, és legalább 0,5 méterre a legközelebb lévő épülettől abban az esetben, ha a mintavételi pontok az épület vonalában mérik a levegőminőséget);

3.1.2. a mintavételi pontok bemeneti nyílását általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (légzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Egyes esetekben magasabb elhelyezés is helyénvaló lehet, ha a mérőállomás a 4. mellékletben meghatározottnál nagyobb területre vonatkozóan reprezentatív, és az eltérést teljeskörűen dokumentálják;

3.1.3. a levegővel nem keveredett kibocsátások közvetlen mintavételének elkerülése érdekében a mintavevő szonda bemeneti nyílását nem lehet a források közvetlen közelében elhelyezni;

3.1.4. a mintavevő szonda kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramolhasson vissza a mintavevő bemeneti nyílásába;

3.1.5. a közlekedési helyszíneken lévő mintavevő szondákat valamennyi légszennyező anyag tekintetében a főbb forgalmi csomópontok szélétől legalább 25 méterre, de a járdaszegélytől legfeljebb 10 méterre kell elhelyezni. Ebben az értelemben fő forgalmi csomópontnak az olyan kereszteződést kell tekinteni, ahol a forgalom folyamatossága megszakad, és az út szakaszaihoz képest megváltozik a kibocsátások jellege (megállás, elindulás).

3.1.6. A 3.1. pontban rögzített követelményektől való minden eltérést teljeskörűen dokumentálni kell a 4. pontban foglaltaknak megfelelően.

3.2. Az alábbi tényezőket szintén figyelembe kell venni:

3.2.1. zavaró források;

3.2.2. biztonság;

3.2.3. hozzáférhetőség;

3.2.4. elektromos áram és távközlési szolgáltatások rendelkezésre állása;

3.2.5. a helyszín láthatósága a környezetéhez képest;

3.2.6. a lakosság és az üzemeltetők biztonsága;

3.2.7. annak kívánalma, hogy a különböző légszennyező anyagok mintavételi pontjainak telepítése összehangolt legyen;

3.2.8. tervezési követelmények.

4. A levegőminőség vizsgálatáért felelős területi környezetvédelmi hatóság az illetékességi területéhez tartozó zóna és agglomeráció tekintetében teljeskörűen dokumentálja a mérési helyszínek kiválasztási eljárását, és nyilvántartást vezet a hálózat kialakítását támogató és a mérési helyszínek kiválasztására vonatkozó adatokról. A dokumentáció között szerepelnie kell az egyes mérőpontok környezetéről készült, iránytűvel tájolt fényképeknek és részletes térképeknek. Amennyiben egy zónában vagy agglomerációban kiegészítő vizsgálati módszereket alkalmaznak, a dokumentációban szerepelnie kell e módszerek ismertetésének, valamint annak, hogy a módszerek megfelelnek a 4. § (1) bekezdés a), b) pontban és (2) bekezdésben foglalt követelményeknek. A dokumentációt szükség szerint kell aktualizálni és legalább ötévente felül kell vizsgálni abból a szempontból, hogy a kiválasztási kritériumok, a hálózat kialakítása és a mérési helyszínek továbbra is megfelelőek és optimálisak-e. Ezt a dokumentációt a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ rendelkezésére kell bocsátani, illetve a Bizottság kérésére három hónapon belül be kell mutatni.

4.1. A 4. pontban leírt folyamatot a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ felügyeli.”

5. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R2. 3. melléklet 1. pontjában szereplő táblázat helyébe a következő táblázat lép:

	A	B	C	D
1	Népesség (×1000)	Agglomerációk: (Legalább 1 mérőállomás azokon a területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50%-át elővárosi területekre kell telepíteni.)	Egyéb zónák: (Legalább 1 mérőállomás azokon a területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50%-át elővárosi területekre kell telepíteni.)	Vidéki háttér
2	< 250		1	Az ország minden zónájára átlagosan 50 000 km ² -ként 1 mérőállomás. A változatos domborzatú területeken 25 000 km ² -ként 1 mérőállomás.
3	< 500	1	2	
4	< 1000	2	2	
5	< 1500	3	3	
6	< 2000	3	4	
7	< 2750	4	5	
8	< 3750	5	6	
9	> 3750	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	

6. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

„7. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőterheltségi szint mérésének referencia-módszerei

1. Referencia-módszerek

- 1.1. Referencia-módszer a környezeti levegőben található kén-dioxid vizsgálatára: ultraibolya-fluoreszcenciás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14212:2013)
- 1.2. Referencia-módszer a nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok vizsgálatára: kemilumineszcenciás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14211:2013)
- 1.3.1. Referencia-módszer az ólom mintavételezésére: a szálló por tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 12341:2014)
- 1.3.2. Referencia-módszer az ólom vizsgálatára: atomabszorpciós spektrometriás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14902:2006)
- 1.4. Referencia-módszer a PM₁₀ mintavételére és mérésére: a szálló por PM₁₀ tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 12341:2014)
- 1.5. Referencia-módszer a benzol meghatározására: gázkromatográfiás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14662 1-5:2005)
- 1.6. Referencia-módszer a szén-monoxid meghatározására: nem diszperzív infravörös spektroszkópiás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14626:2013)
- 1.7. Referencia-módszer az ózon koncentrációjának mérésére: szabványos ultraibolya-fotometriás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14625:2013)

- 1.8. Referencia-módszer a környezeti levegőben található arzén, kadmium és nikkelt meghatározására: mintavétel (MSZ EN 12341:2014) és elemzés az „A környezeti levegő minősége. A Pb, a Cd, az As és a Ni mérése szabványos módszerrel a szálló por PM_{10} frakciójában” című szabvány szerint (MSZ EN 14902:2006)
 - 1.9. Referencia-módszer a környezeti levegő policiklusos aromás szénhidrogén tartalmának meghatározására: mintavétel (MSZ EN 12341:2014) az elemzés pedig benzo(a)pirén esetén a „Levegőminőség. A benzo(a)pirén koncentrációjának mérése szabványos módszerrel környezeti levegőben” című MSZ EN 15549:2008 szabvány szerint, a 3. § (4) bekezdésben meghatározott egyéb vegyületek esetén az MSZ ISO 12884:2003 szabvány szerint
 - 1.10. Referencia-módszer a $PM_{2,5}$ mintavételére és mérésére: a szálló porban a $PM_{2,5}$ tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 12341:2014)
 - 1.11. Referencia-módszer a környezeti levegőben található összes gáz-halmazállapotú higany meghatározására: mintavétel és vizsgálati módszer az „A környezeti levegő minősége. Az összes gáz-halmazállapotú higany meghatározása szabványos módszerrel” című szabvány szerint (MSZ EN 15852:2010)
 - 1.12. Referencia-módszer az arzén, a kadmium és a nikkelt kiülepedésének vizsgálatára: vizsgálati módszer az „A környezeti levegő minősége. A kiülepedett arzén, a kadmium, az ólom és a nikkelt meghatározása szabványos módszerrel” című szabvány szerint (MSZ EN 15841:2010)
 - 1.13. Referencia-módszer a környezeti levegőben található higany kiülepedésének vizsgálatára: vizsgálati módszer az „A környezeti levegő minősége. A kiülepedett higany meghatározása szabványos módszerrel” című szabvány szerint (MSZ EN 15853:2010)
 - 1.14. Referencia-módszer policiklusos aromás szénhidrogének kiülepedésének vizsgálatára: vizsgálati módszer a „Levegőminőség. A kiülepedett benzo(a) antracén, benzo(b)fluorantén, benzo(j)fluorantén, benzo(k)fluorantén, benzo(a)pirén, dibenz(a,h)antracén és indeno(1,2,3-cd)pirén meghatározása” című szabvány szerint (MSZ EN 15980:2012)
2. Az egyenértékűség kimutatása
- 2.1. Bármely olyan egyéb módszer alkalmazható, amely az 1. pontban felsorolt módszerek bármelyikével bizonyítottan egyenértékű eredményt ad, vagy szálló por esetében bármely olyan egyéb módszer, amely bizonyíthatóan szorosan kapcsolódik a referencia-módszerhez. Ebben az esetben az ilyen módszerrel mért eredményeket a környezetvédelmi hatáskörében eljáró megyei kormányhivatal (a továbbiakban: kormányhivatal) a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központtal egyeztetve korrigálja annak érdekében, hogy egyenértékű eredményt kapjon azzal, amit a referencia-módszerrel kapott volna.
 - 2.2. Ha a Bizottság arra kötelezi Magyarországot, hogy nyújtson be jelentést az egyenértékűség 2.1. pontnak megfelelő kimutatásáról, az egyenértékűség közelítésére használt átmeneti tényezőket a Bizottság által közölt, a környezeti levegő monitoring módszerek egyenértékűségének kimutatásáról szóló útmutatónak megfelelően a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ a kormányhivatallal egyeztetve módosítja vagy megerősíti.
 - 2.3. Ha a 2.1. vagy 2.2. pont szerinti rendelkezés alapján szükségessé válik a mérési eredmények korrekciója, azt a kormányhivatal az adatok jobb összehasonlíthatósága érdekében a korábbi mérési eredményeken is végrehajtja.
3. Egységesítés
- A gáz-halmazállapotú légszennyező anyagok térfogatát 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa légnyomásra kell átszámolni. A szálló por és a szálló porban lévő elemzendő anyagok mintatérfogatát a mérés időpontja szerinti hőmérséklet és légnyomás értelmében vett környezeti feltételek határozzák meg.
4. Az adatok kölcsönös elismerése
- 4.1. Annak igazolására, hogy egy adott berendezés megfelel az 1. pontban felsorolt referencia-módszerekben meghatározott követelményeknek a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ elfogadja a más EU tagállamokban kibocsátott vizsgálati jelentéseket, amennyiben azokat a vizsgáló- és kalibráló-laboratóriumokra vonatkozó megfelelő harmonizált szabvány szerint akkreditált laboratórium bocsátotta ki.
 - 4.2. A részletes vizsgálati jelentéseket és a vizsgálatok eredményeit más illetékes hatóságok vagy azok által kijelölt szervek számára elérhetővé kell tenni. A vizsgálati jelentéseknek be kell mutatniuk, hogy a berendezés megfelel valamennyi teljesítménybeli követelménynek, olyan esetben is, amikor egy tagállamban olyan speciális környezeti és helyi feltételek uralkodnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyek mellett a berendezést másik tagállamban már vizsgálták és típusjóváhagyását megadták.

7. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R2. 8. melléklet 1.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.1. A benzolra, ólomra és a szálló porra vonatkozóan a folyamatos mérések helyett véletlenszerű mérések is végezhetők, amennyiben igazolható, hogy a bizonytalanság – többek között a véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanság – eléri a 25%-os minőségi célkitűzést, és a mérési időszak hosszabb, mint az indikatív mérésekre vonatkozó minimális mérési időszak. A véletlenszerű mintavételt az év folyamán egyenletesen kell elosztani az eredmények torzulásának elkerülése érdekében. A véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanságot az ISO 11222:2002 „Levegőminőség – a levegőminőségi mérések időátlagára vonatkozó mérési bizonytalanság meghatározása” című szabványban megállapított eljárással lehet meghatározni. Ha a PM_{10} -határértékre vonatkozó követelményeket véletlenszerű mérésekkel vizsgálják, akkor a 90,4%-os percentilis értéket kell értékelni a túllépések száma helyett. A napi határértékek szempontjából a terület akkor megfelelő, ha a 90,4%-os percentilis érték $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ vagy annál kisebb.”
2. Az R2. 8. melléklet 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. A környezeti levegőminőség vizsgálatának minőségbiztosítása: adathitelesítés

 - 3.1. A mérések pontosságának és az 1. pontban meghatározott adatminőségi célkitűzéseknek való megfelelés biztosítása érdekében a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ biztosítja, hogy:
 - 3.1.1. a környezeti levegő minőségének a vizsgálatával kapcsolatosan végzett valamennyi mérés nyomon követhető legyen a vizsgáló- és kalibrálólaboratóriumokra vonatkozó harmonizált szabvány követelményeknek megfelelően
 - 3.1.2. az adatgyűjtési és jelentéstételi folyamatokra minőségbiztosítási és minőségellenőrzési eljárás kerüljön kialakításra és vegyenek részt az ehhez kapcsolódó, a közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban
 - 3.1.3. az Európai Közösség egész területére kiterjedő, az Lvr. hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó kölcsönös összehasonlításokban részt vevő, a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központ által működtetett nemzeti referencialaboratórium az 5. mellékletben említett referencia-módszerek tekintetében legalább azon szennyezőanyagok vizsgálatára, amelyek koncentrációja meghaladja az alsó vizsgálati küszöbértéket rendelkezzen akkreditációval a [vizsgáló- és kalibrálólaboratóriumokra vonatkozó, az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozás szerinti, az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló 765/2008/EK rendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelő] harmonizált szabvány szerint. Ez a laboratórium felelős a Bizottság Közös Kutatóközpontja által szervezendő, az Unió egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programoknak a magyarországi koordinálásáért, valamint nemzeti szinten a referencia-módszerek megfelelő használatának koordinálásáért és a referencia módszerektől eltérő eljárások egyenértékűségének kimutatásáért. A nemzeti szintű összehasonlítást szervező nemzeti referencialaboratóriumnak rendelkeznie kell a jártassági vizsgálatokra vonatkozó harmonizált szabvány szerinti akkreditációval is
 - 3.1.4. a nemzeti referencialaboratórium legalább háromévente vegyen részt a Bizottság Közös Kutatóközpontja által szervezett, az Unió egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban. Amennyiben e részvétel eredményei kedvezőtlenek, a nemzeti referencialaboratóriumnak a következő összehasonlító körmérés során be kell mutatnia és jelentésben összefoglalnia azokat az intézkedéseket, amelyek a kedvezőtlen eredményekért felelős problémák megoldását szolgálják
 - 3.1.5. a nemzeti referencialaboratórium támogassa a Bizottság által felállított nemzeti referencialaboratóriumok európai hálózatának munkáját.
 - 3.2. A mérések pontosságának és az 1. pontban meghatározott adatminőségi célkitűzéseknek való megfelelés biztosítása érdekében a területi környezetvédelmi hatóság biztosítja, hogy az egyedi mérőállomásokat működtető intézmények rendelkezzenek kidolgozott minőségbiztosítási és minőségellenőrzési rendszerrel, amelyek rendszeres karbantartást írnak elő a mérési eszközök folyamatos pontosságának biztosítása érdekében. A minőségbiztosítási rendszert a Levegőtisztaság-védelmi Referencia Központnak szükség szerint, de legalább ötévente felül kell vizsgálnia.
 - 3.3. Valamennyi, az Lvr. szerint jelentett adatot hitelesnek kell tekinteni, kivéve az ideiglenesként megjelölt adatokat.”

8. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R2. 11. melléklet 1.1. pontjának táblázatát megelőző mondata helyébe a következő rendelkezés lép:
„A PM₁₀ frakcióban található anyagok elemzésénél a mintavételi térfogatot a mérés időpontja szerinti hőmérséklet- és légnyomásértékekre kell vonatkoztatni.”
2. Az R2. 11. melléklet 1. pontja a következő 1.1.1. alponttal egészül ki:
„1.1.1. A helyhez kötött méréseket és az indikatív méréseket egy évre elosztva úgy kell végrehajtani, hogy a különböző időjárási viszonyok és emberi tevékenységek vonatkozásában reprezentatív legyen.”
3. Az R2. 11. melléklet 1.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a melléklet a következő 1.3.1. alponttal egészül ki:
„1.3. A minimális adatrögzítésre és minimális mérési időszakra vonatkozó követelmények nem tartalmazzák a műszerek rendszeres kalibrálásából vagy rendes karbantartásából származó adatvesztést. A benz(a)pirén és más policiklusos aromás szénhidrogének mérését 24 órás mintavétellel kell elvégezni. A legfeljebb egy hónapon keresztül vett egyedi minták összevonhatók és összetett mintaként elemezhetők, feltéve, hogy a módszer biztosítja, az adott időszakra a minták stabilitását. A három egynemű anyag, a benz(b)fluorantén, benz(j)fluorantén és a benz(k)fluorantén analitikus szétválasztása nehézséget okozhat. Ilyen esetekben a jelentés azok összegére is vonatkozhat. A mintavételt a munkanapok és a teljes év vonatkozásában, egyenletes eloszlásban kell elvégezni. Az ülepedés mérésére havi vagy heti mintavétel javasolt az év során.
1.3.1. Az 1.3. pont egyedi mintákra vonatkozó rendelkezései az arzén, kadmium, a nikkel és az összes gáznemű higany esetében is alkalmazandók. Megengedett továbbá a PM₁₀ szűrők fémek tekintetében történő részmintavételezése utólagos elemzés céljából, amennyiben bizonyítható, hogy a rész minta az egészre nézve reprezentatív, és a kimutatási érzékenység így is megfelel a vonatkozó adatminőségi célkitűzéseknek. A PM₁₀ frakció fémtartalma tekintetében a napi mintavétel helyett heti mintavétel alkalmazható, amennyiben ez nem befolyásolja az adatgyűjtés jellemzőit.”
4. Az R2. 11. melléklet 1.1. pontjában szereplő táblázat A:2 mezőjében a „Mérési bizonytalanság Helyhez kötött és időszakos mérések” szövegrész helyébe a „Mérési bizonytalanság: Helyhez kötött és indikatív mérések” szöveg lép.
5. Az R2. 11. melléklet 1.1. pontjában szereplő táblázat A:3 mezőjében a „Modellezés” szövegrész helyébe a „Mérési bizonytalanság: Modellezés” szöveg lép.
6. Az R2. 11. melléklet 1.1. pontjában szereplő táblázat A:5 mezőjében a „Minimális vizsgált időtartam Helyhez kötött mérések” szövegrész helyébe a „Minimális mérési időtartam: Helyhez kötött mérések” szöveg lép.
7. Az R2. 11. melléklet 1.1. pontjában szereplő táblázat A:6 mezőjében az „Időszakos mérések (nem rendszeresen elvégzett mérés, amely a többi adatminőségi követelménynek megfelel)” szövegrész helyébe a „Minimális mérési időtartam: Indikatív mérések (csökkentett rendszerességgel elvégzett mérés, amely a többi adatminőségi követelménynek megfelel)” szöveg lép.
8. Az R2. 11. melléklet 1.2. pontjában az „időszakos méréseket” szövegrész helyébe az „indikatív méréseket” szöveg lép.
9. Az R2. 11. melléklet 1.5. pontjában az „időszakos mérések” szövegrész helyébe az „indikatív mérések” szöveg lép.
10. Hatályát veszti a R1 11. melléklet 1.3. pontjában a „24 órás mintavétel az arzén-, kadmium- és nikkelkoncentráció mérésénél is javasolt.” szövegrész.

9. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

„13. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

1. Folyamatos kibocsátásmérésre kötelezett légszennyező technológiák és a mérendő légszennyező anyagok

	A	B
1	Cementipari technológiák klinkerégető kemencék	szilárd anyag
2	Kohászati technológiák kupolókemencék 8 t/óra kapacitás felett	szilárd anyag, CO
3	Titán-dioxid gyártás szulfát eljárás esetében	kén-oxidok (SO ₂ , SO ₃) SO ₂ -ben megadva, szilárd anyag
4	Titán-dioxid gyártás klór eljárás esetében	klór, szilárd anyag

2. A folyamatos mérési kötelezettség az 1. pontban foglalt táblázat 3. sorában szereplő titán-dioxid gyártás szulfát eljárás esetében a hulladéksav-sűrítést végző berendezésekből a feltárás és kalcinálás során kibocsátott gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid kibocsátásokra vonatkozik.

10. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

1. Az R2. 14. mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„2. A légszennyező kérelme alapján, az alkalmazott technológia egyenletes működésére vagy nem jelentős környezeti hatására való hivatkozással, a környezetvédelmi hatóság a kétévenként és az ötévenként javasolt időszakos mérés helyett ennél hosszabb időszakot is megállapíthat.”
2. Az R2. 14. mellékletének 1.1.7. pontjában a „helyhez kötött biogáz- és depóniagáz előállítás” szövegrész helyébe a „helyhez kötött gázüzemű motorok működése esetén” szöveg lép.
3. Az R2. 14. mellékletének 1.2.21. pontja törlésre kerül.

11. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

Az R2. 15. mellékletének 1.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.2. Ciklikusan változó kibocsátású technológiák esetén az időszakos mérések szükséges időtartamát, a mintavételek számát – a ciklusok időtartamától függően – úgy kell megválasztani, hogy a mérési eredmények reprezentatívak legyenek. Amennyiben egy ciklus időtartama a 16 órát nem haladja meg három, amennyiben egy ciklus időtartama 16 és 24 óra közé esik kettő, amennyiben 24 óránál hosszabb, egy ciklus kibocsátása kerüljön meghatározásra.”

12. melléklet a 84/2016. (XII. 16.) FM rendelethez

Az R2. 16. mellékletének 2.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.1. A folyamatosan mért és regisztrált gázkomponenseknél a mérés értékelhető időtartamát félórás határértékek esetén 30 perces, egyéb esetben ennél rövidebb, de legalább 15 perces, a teljes mérési időszak lefedését biztosító egyenlő átlagolási szakaszokra kell felosztani. Az átlagolási szakaszok mérési eredményeiből középértékeket kell képezni, majd a mindenkori vonatkoztatási jellemzőkre kell átszámítani a 3. pontban foglaltak szerint (koncentrációsámítás). Értékelhető időszak alatt az az üzemállapot értendő, amely nem tartalmaz indulási-leállási szakaszokat, be- és kikapcsolási tranzienseket. A mérés teljes értékelhető időtartamára vonatkoztatott átlagérték adja a mérés eredményét, kivéve azokat a légszennyezőanyagokat, amelyekre félórás kibocsátási határértéke került megállapításra.”

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.